

Jan Robert de Rijk
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — familietillæg — nationale tillæg af samme art —
fradrag — anvendelse af overførselskursen«

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 7. februar 1991 92

Sammendrag af dom

Tjenestemænd — vederlag — familietillæg — fradrag af tillæg udbetalt i henhold til en national ordning — bestemmelse af fradragsbeløbet — hensyntagen til justeringskoefficienten i det land, der udbetaler det nationale tillæg — anvendelse når denne justeringskoefficient er lavere end den på tjenestestedet gældende — tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet (Tjenestemandsvedtægten, art. 67, stk. 2; vedtægtens bilag VII, art. 17, stk. 3)

Ifølge vedtægtens artikel 67 om familietillæg skal de tillæg af samme art, som modtages fra anden side, såsom et nationalt uddannelsstillæg, fratrækkes de tillæg, der betales af institutionen.

Det ranghøjere ligebehandlingsprincip er til hinder for, at man ved fradrag af sådanne tillæg, med henblik på at tage hensyn til den faktiske købekraft, som det nationale tillæg repræsenterer, justerer dette tillægsbeløb med en koefficient, som afspejler forholdet mellem justeringskoefficienten på tjenestemandens tjenestested og det sted, hvor det nationale tillæg udbetales og antages at blive

brugt, såfremt nævnte forhold udgør mere end 1. Anvendes en sådan koefficient i nævnte tilfælde, vil det nemlig medføre, at en tjenestemand, som oppebærer et nationalt tillæg, der skal fratrækkes et tillæg i henhold til artikel 67, forskelsbehandles i forhold til en tjenestemand, som ikke oppebærer noget nationalt tillæg, da der ex officio vil blive anvendt en for førstnævnte ugunstig koefficient på det nationale tillæg, som skal fradrages hans EF-tillæg, mens sidstnævnte kan bevare sine EF-tillæg ubeskåret, uanset hvor de forbruges, og således uanset hvilken købekraft de faktisk repræsenterer.